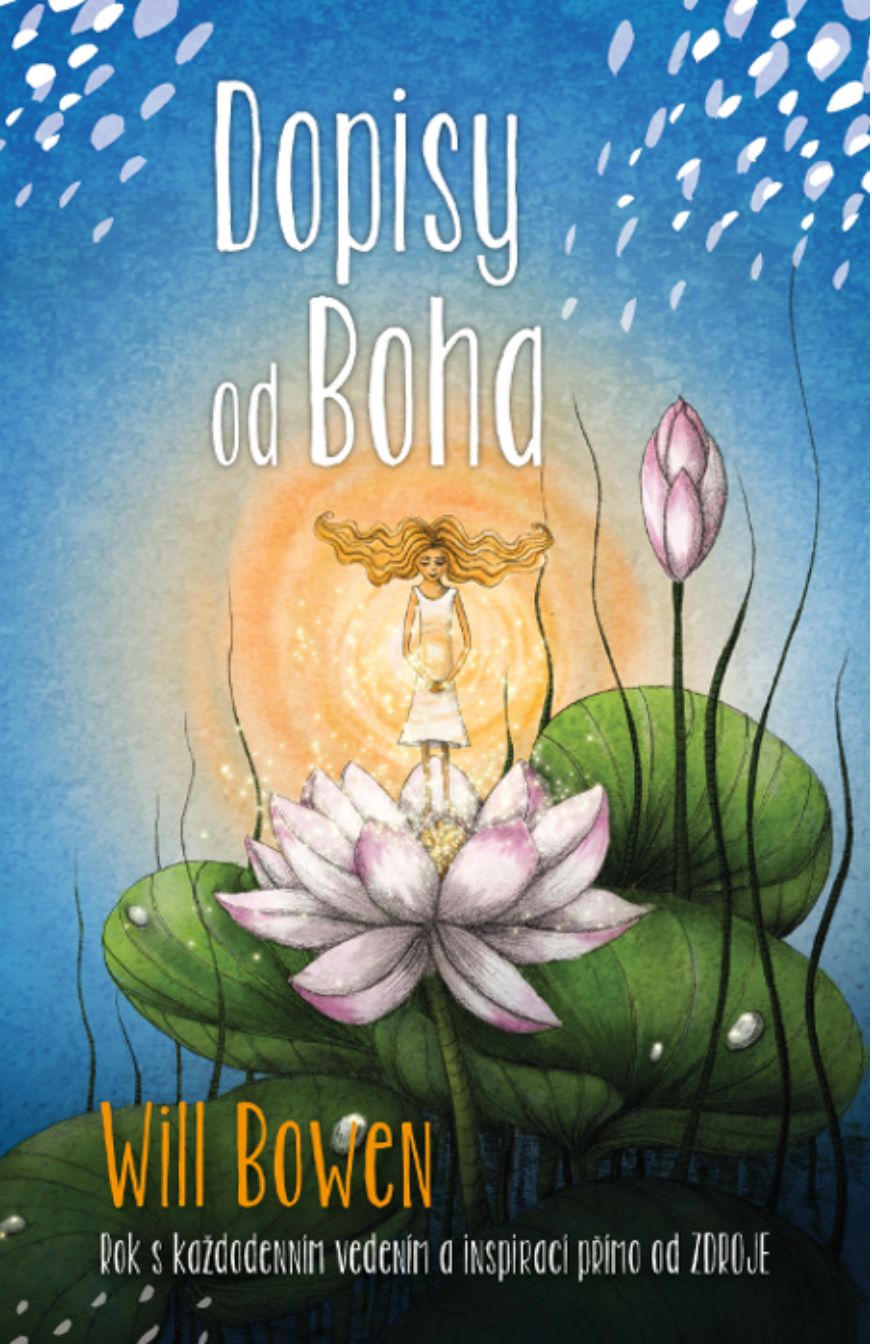

Dopisy od Boha

Will Bowen

Rok s každodenním vedením a inspirací přímo od ZDROJE

Dopisy od Boha

Dopisy od Boha

Will Bowen

*Mé matce, která mě učila,
že Bůh nemá žádná vnoučata,
jen děti.*

Dopisy od Boha

Will Bowen

Z anglického originálu *To you; love, God* přeložila Petra Vlčková

Redakční úprava Vlastimil Lapáček

Produkce blízko sebe s.r.o.

Ilustrace a návrh obálky Lucie Ernestová, www.lucieernestova.cz

Grafická úprava a sazba Art D, www.art-d.com

Elektronické formáty připravil KOSMAS, www.kosmas.cz

Vydalo nakladatelství Synergie Publishing SE

www.synergiepublishing.com

První vydání

Copyright © 2014 by Will Bowen

Translation Copyright © 2020 Synergie Publishing SE

This translation published by arrangement

with Will Bowen c/o LevelFiveMedia LLC.

ISBN 978-80-7370-558-9 (tištěná kniha)

ISBN 978-80-7370-562-6 (e-kniha)

OBSAH

LEDEN	PROBUĎ SE	13
	ÚNOR MILUJ	45
BŘEZEN	PUSŤ SE	75
	DUBEN VĚŘ	107
	KVĚTEN KONEJ	139
ČERVEN	PROMĚŇUJ	171
ČERVENEC	SMĚŘUJ	203
SRPEN	PŘEKRAČUJ	235
	ZÁŘÍ KULTIVUJ	267
	ŘÍJEN PLYŇ	299
LISTOPAD	OCENŮJ	331
PROSINEC	VZKVVĚTEJ	363

ÚVOD

Radost je spolehlivou známkou Boží přítomnosti.

PIERRE TEILHARD DE CHARDIN

Připadal jsem si jako žonglér, který roztočil moc talířů. Možná si vzpomenete na staré televizní varietní programy, jako bylo *Show Eda Sullivana*, ve kterých estrádní umělci bavili publikum tím, že na jevišti roztočili co největší počet talířů na krátkých tyčích. Talíře na tenoučkých tyčkách rotovaly kolem své osy, připomínaly podivuhodná gyroskopická zařízení a zdálo se, že popírají zemskou gravitaci.

Máte-li na tyči jen jeden talíř, je vcelku snadné ohlídat, aby ho dostředivá síla při rotaci udržela ve vzduchu. Jestliže však roztáčíte další a další talíře, je čím dál tím těžší mít je všechny pod kontrolou a zajistit, aby se žádný nezřítíl k zemi.

Takový žonglér pak pobíhá hekticky od jednoho talíře k druhému, aby zpomalující talíře znovu roztočil takovou rychlostí, která je dál udrží ve vzduchu. Dříve nebo později se nevyhnutelně dostane do situace, kdy bude muset buď přestat přidávat další talíře, nebo bezmocně přihlížet tomu, jak se některé tříští o zem.

Pravděpodobně jste se jako takový žonglér už také někdy sami cítili.

Každý rok nám život nakládá další a další talíře k těm, které už máme na starosti. Postupně také zjišťujeme, že naši zodpovědnosti je nejen dohlížet na vlastní talíře, ale že na nás závisí i osud talířů dalších lidí. A tak nakonec pobíháme horečně sem a tam, abychom všechno udrželi v chodu a nic neskončilo v troskách.

Jsem pastor, a tak je mým úkolem starat se o to, aby se točily duchovní talíře v mé kongregaci. V prvních letech jsem na svém prvním působišti byl svědkem toho, jak z nedělní bohoslužby odcházeli všichni se svými duchovními gyroskopy roztočenými na plné obrátky. Vyráželi z kostela v radostné náladě, plní nadějí a s pocitem, že jasně vnímají vnitřní spojení s Bohem.

V naší kanceláři bylo obvykle ticho a klid od pondělí až do středy, ale ve čtvrtek začaly vyzvánět telefony a spousta lidí potřebovala duchovní konzultaci a modlitbu. V pátek odpoledne se před našimi dveřmi už tvořily fronty a lidé museli dlouho čekat, až se dostanou na řadu.

Ze všech telefonátů i osobních setkání se všemi těmi báječnými lidmi bylo jasné, že jenom potřebují duchovní posilu. Potřebovali pocítit víc bezpečí, podpory a lásky. Stručně řečeno, potřebovali znovu roztočit své talíře.

Zdá se, že duchovní inspirace má krátkou životnost. Nedělní bohoslužba v nás možná zažehne novou jiskru porozumění, vlije do nás novou naději a poskytne vzpruhu, ale květ této růže rychle uvadá pod náporom negativity v naší společnosti.

Náš sbor se rozrůstal a na bohoslužby chodilo stále víc lidí, jenomže já jsem na sobě úměrně tomu pozoroval, jak jsem čím dál tím vyčerpanější z usilovné snahy udržet všechny talíře v potřebných obrátkách. Moje vlastní talíře se povážlivě kymácely a stoupalo riziko, že se kvůli tomu zřítí k zemi i mnohé talíře těch, které jsem duchovně provázel.

Jednoho dne jsem se probíral záplavou e-mailů, a při tom mě napadlo, *jak by bylo skvělé, kdyby Bůh mohl všem poslat každý den e-mail, jen aby nám připomněl, že je tady, že nás miluje, že to dobře dopadne a že máme všechno, co potřebujeme.*

V tu chvíli jsem z vnitřního impulzu otevřel okno nové zprávy a napsal: „Dopisy od Boha“. Potom jsem co možná nejstručněji a nejpoetičtěji, jak jen jsem dokázal, rozepsal, co bych si přál, aby mi Bůh poslal v e-mailu, kdyby to bylo možné.

Připadalo mi, že si troufám příliš a že jsem nehodný takového

úkolu. I když se tím snažím zlepšit život druhým, kdo jsem, abych promlouval za Boha? Přesto jsem daný e-mail a po něm další rozeslal na všechny adresy v naší databázi a brzo nato začaly přicházet reakce. Lidé odepisovali a děkovali:

- „Moc děkuju za dnešní tak inspirativní slova.“
- „Moje kamarádka mi přeposílá vaše nádherné e-mailové zprávy. Jsem za ně moc vděčná! Pokaždé se mě hluboce do-
tknou a inspirují mě.“
- „Ani netušíte, jak moc pro mě tyto vzkazy znamenají. Opravdu promlouvají k mé duši.“
- „Jako kdybyste mluvil přímo ke mně. Děkuju!“
- „Bůh žehnej vám i všem ostatním, kdo mají zásluhu na tom, že se tyto perly lásky šíří vesmírem.“
- „Mám moc ráda vaše každodenní maily.“
- „Vaše vzkazy mě pokaždé zahřejí u srdce.“
- „Jsem z nich nadšená!“

Příjemci se ovšem začali ptát, kdo tyto e-maily píše. Zdrženlivě jsem krčil rameny a jednoduše odpovídal: „Bůh.“ S tím se nikdo nechtěl spokojit.

Jednou odpoledne zabzučel intercom a naše církevní sekretářka mi sdělovala, že má před sebou jednoho ze členů naší rady – nesmlouvavého vždy zamračeného osmdesátiletého pána –, který se dožaduje informace, z jaké knihy opisujeme ty „Dopisy od Boha“.

„Co mu mám říct?“ ptala se mě v panice.

Těžce jsem polkl. „Pověz mu, že to není z žádné knihy. Že to píše Bůh.“

Slyšel jsem, jak mrzoutskému nestorovi vyřizuje můj vzkaz, a pak bylo na okamžik ticho. „To je škoda,“ prohlásil potom starý pán. „Chtěl jsem tu knížku koupit jako dárek všem svým kamarádům.“

Tu knihu teď čtete.

V průběhu let mi tyto vzkazy radikálně zlepšily život. Vzhledem k tomu, že je technicky píšu já sám, to může znít trochu divně. V určitém ohledu však cítím, že jsem je přestal psát a místo toho vzkazy začaly psát mně. Posadil jsem se k počítači a v duchu jsem myslel na určité téma nebo problém, a pak se mi prsty rozeběhly po klávesnici jakoby samy od sebe, vyfukávaly odpovědi, které jsem hledal, poskytovaly vedení, které jsem potřeboval, dávaly ubezpečení, které mi chybělo, a zahrnovaly mě láskou, po které jsem toužil.

Paradoxně nebylo nijak překvapivé, že lidé na zprávy, které jsem s nimi sdílel a které občerstvovaly mou vlastní duši, reagovali podobně: „To je přesně to, co jsem potřebovala slyšet. Děkuju!“

Dnes to cítím tak, že tyto vzkazy proudily skrze mě. Znovu jsem se zamyslel nad tím, co jsem dřív pokládal za rouhání – že by Bůh mohl mluvit skrze mě –, a uvědomil jsem si, že je-li Bůh všude, pak je také ve mně. A když jsem našel Boha v sobě, viděl jsem, jak se odráží v celém mém dosavadním životě.

Doufám, že zprávy v této knize roztočí váš talíř.

A při čtení také zvažte možnost, že byste si i vy sami mohli psát své „Dopisy od Boha“ o tom, co právě řešíte a co vás třeba trápí. Můžete se zamyslet nad tím, čím zrovna procházíte, a začít psát – ať už ručně perem na papír nebo do počítače –, co byste si přáli, aby vám Bůh k vaší situaci řekl. Kdyby váš dnešní problém viděl Bůh svými nezměrnými, nekonečnými, láskyplnými a všemocnými očima, co by vám k tomu řekl?

Zkuste to a brzo začnete vnímat boží přítomnost a uvědomíte si, že žonglér a talíř jsou ve skutečnosti jedno.

J Á J S E M

Já jsem příčina i následek

Já jsem zároveň sjednocený i mnohý

Já jsem počátek, střed i konec

Já jsem otázky stejně jako odpovědi

Jsem vztažená ruka i tvář, která cítí její dotek

Já jsem otec a jsem také dítě

Já jsem život a víc

JÁ JSEM BŮH

Probud' se

Každé ráno otevíráš oči a tiše přecházíš
z jednoho snu do druhého.

V průběhu dne to vypadá, že jsi vzhůru
a bdělý, ale ve skutečnosti se necháváš unášet
mořem svých vlastních myšlenek a obav.

V prchavých okamžicích, vyvolaných
buď náročnou výzvou nebo radostným
vzrušením, se probereš a zahlédneš svou
vlastní dokonalost. Obdivně vzdychneš a zas
se zanoříš mezi stíny – naživu, ale spící.

Je čas setřást ze sebe dřímotu.

Je čas otevřít oči, abys spatřil
svět takový, jak já jej vidím.

Je čas povstat, vztyčit se v celé výšce
tvého ducha a kráčet ve světle.

Je čas, aby ses probudil.

PROBUĎ SE

1. LEDNA

Probud' se a vnímej strasti a trápení těch, kdo jsou kolem Tebe. Jejich břímě je stejně těžké jako to Tvoje.

Probud' se a uvědom si, že jsou ochotní sdílet s Tebou tvůj náklad a provázet Tě na Tvé cestě.

Probud' se a věz, že to, co jsi pokládal za maličkosti, je důležité.

Probud' se a věz, že to, co jsi pokládal za důležité, jsou nepodstatné drobnosti.

Probud' se do své vlastní naprosté jedinečnosti.
Probud' se do své vlastní jednoty, do sjednocení se mnou a se vším.

Probud' se a uvědom si, že tento život jednoho dne skončí.
Probud' se a buď si jist, že Tvůj život je věčný.

PROBUĎ SE

2. LEDNA

Máš schopnost snít, a díky tomu můžeš
předurčovat svou budoucnost.

Máš schopnost odpouštět, a díky tomu můžeš
odlehčit své duši.

Máš schopnost věřit, a díky tomu můžeš
udávat směr tomu, co bude následovat.

Máš schopnost růst, a díky tomu můžeš
prožívat věčné mládí.

Máš schopnost vnímat moji přítomnost, a díky tomu
znáš lásku, společenství, vedení a přijetí.

Čím víc budeš prozkoumávat a využívat své schopnosti,
tím víc se budeš probouzet do požehnání, jakým
Tvůj život vpravdě je.

PROBUĎ SE

3. LEDNA

Rozjasní se Ti. Najednou Ti to všechno dojde
a dostaneš se do mnohem hlubší roviny porozumění.

Procitneš do nového uvědomění.

Pak zapomeneš.

Vrátíš se po spirále tam, kde jsi byl předtím.

Znovu usneš.

Netrap se tím.

Duše, která procitne do nové úrovně, se tam jednou
zase musí vrátit.

Když budeš cítit, že couváš a propadáš se zpátky, buď k sobě
laskavý a láskyplný. Je to příležitost upamatovat se na to,
kde už nechceš být, a uvědomit si, že Tvým citovým
zázemím je nová, vyšší úroveň.

To je proces, jakým se probouzí Tvá duše.

Tak to v životě chodí.

PROBUŤ SE

4. LEDNA

Některé pevné stoličky mívají tři stejně dlouhé nohy.

I když na takovou stoličku zatlačíš sebevíc,
vždy dvě nohy společně odolají Tvému tlaku,
takže se trojnožka jen tak nepřevrátí.

I Tvoje základna má tři pevné části.
Skládáš se z mysli, těla a ducha.

Jestliže se některá část zakymácí, možná trochu klopýtneš,
ale ostatní dvě Tě podrží, dokud zas nenajdeš rovnováhu.

Všechny tři části Tvé trojčlenné podstaty potřebují
Tvou láskyplnou pozornost.

Dnes

Povznes svou mysl četbou.
Posilni své tělo cvičením.
Kultivuj svého ducha modlitbou.

PROBUĎ SE

5. LEDNA

Daleko v moři se téměř nepostřehnutelně začíná
nad povrch širé modré hladiny zvedat vlna.

Dává se do pohybu a roste.

Začíná se pěnit.

Nabírá jasnější tvar.

Jakmile se vlna utvoří, nikdy neodbočuje.

Jednoznačně míří stále stejným směrem.

Během doby je čím dál tím větší, vzdouvá se a mohutní, až se
jako hromová hora přivalí k pobřeží a roztříští se o břeh.

Potom se tiše a klidně stáhne zpátky a znovu se stane
nerozlišitelnou součástí oceánu.

Takový je Tvůj život.

PROBUŤ SE

6. LEDNA

Zajedeš k drive-thru. Před sebou máš panel s nabídkou jídel: sendviče, saláty, přílohy a ledasco dalšího.

„Co to bude?“ ptá se Tě příjemný hlas.

Všechno, co mají v nabídce, zní lákavě. Můžeš si vybrat ze spousty možností a bojíš se, aby sis nevybral špatně. Nechceš riskovat, že si vybereš něco, co Ti nebude chutnat, a tak tam dál nerozhodně sedíš a ostatní auta Tě předjíždějí.

Co když si nemůžeš vybrat špatně? Každá volba Ti samozřejmě přinese nějaký výsledek, ale zároveň si to můžeš propříštitě rozmyslet a objednat si něco jiného. Životní rozhodnutí stejně jako objednávky jídel nebývají nezměnitelné.

Dnes se odvaž vyzkoušet něco nového. Třeba Tě to přiměje k úsměvu nebo Tě to nakopne.

Takže, co to bude?

PROBUĎ SE

7. LEDNA

Ležíš na paži a váha Tvého vlastního těla Ti omezuje krevní oběh v ruce. Za chvíli Ti celá paže zdřevění a znecitliví.

Po nějaké době to začne být nepříjemné.

Nepohodlí Tě přiměje se z paže odvalit a v ruce pocítíš mravenčení, jak se do ní znovu žene krev.

Znecitlivění ruky způsobila skutečnost, že bylo omezené její spojení se zdrojem.

Někdy Tvého ducha tolik zatíží negativní lidé a situace, že také tak otupíš a znecitlivíš.

Neboj. Právě tak jako s rukou budeš i v tomto případě pociťovat stále větší nepohodlí, dokud něco neuděláš pro to, aby ses osvobodil.

Možná při tom budeš nervózní a nejistý – jako bys cítil mravenčení, jako by Ti tělem procházelo tisíc malých šoků. Časem se z toho však dostaneš a probudíš se do radostného života, takového, jaký máš žít.

Dnes zauvažuj nad tím, kdo nebo co blokuje Tvé emoční zásobování, a udělej, co můžeš pro to, aby Ti odlehlo.

PROBUĎ SE

8. LEDNA

Život je řada sněhových vloček.

Představ si, že sleduješ sněhovou vločku, která se vířivě snáší k zemi. Pak skončí u Tvých nohou, zdánlivě k nerozeznání od miliard dalších.

Tvé dny jsou jako sněhové vločky. Každý je jedinečný a uplyne dřív, než se naděješ.

Věnuj tomuto dni stejnou soustředěnou pozornost jako té jedné sněhové vločce. Nesrovnávej ho s ostatními a nepřej si, aby byl jiný, než je. S otevřenou náručí přijmi všechno, co Ti přináší.

Probud' se a uvědom si, že Tvé dny, stejně tak jako sněhové vločky, se jednoho dne završí.

Otevři oči. Věnuj plnou pozornost tomu dni, který probíhá právě teď, a pak ho nech jemně spočinout u svých nohou.

Už nyní se začíná tvořit další nový a zcela jedinečný den.

PROBUĎ SE

9. LEDNA

Tvé tělo tančí společně s emocemi.

Je těžké poznat, kdo v tomto tanci vede
a kdo se nechává vést.

Pocítíš štěstí a hned nato se usměješ.
Usměješ se a hned nato pocítíš štěstí.

Tělo a emoční stav jsou jeden pro druhého
jako záložní systém.
Pohybuj se mladistvě, a budeš se mladistvě cítit.
Budeš se cítit mladistvě, a automaticky se tak
budeš i pohybovat.

Využij to, co je pro Tebe snadnější, abys stvořil takovou
realitu, jakou si přeješ.
Jednej jako člověk, kterým se chceš stát, a budeš se tak cítit.
Cít' se jako člověk, kterým se chceš stát, a budeš tak jednat.

Obě cesty vedou ke stejnému cíli. Vydej se tou,
která je pro Tebe dnes schůdnější.

PROBUĎ SE

10. LEDNA

Rozsviť baterku za dne a běž ven.

Ve slunečnım jasu nejspíš ani nepoznáš, že baterka svítí.

Pozoruj noční oblohu z místa, kam nesahají světla města.
Všimni si, jak jasná Ti bude připadat záře hvězd.

Ve tmě je snadné vidět světlo. Když procházíš těžkým obdobím, je snadnější vnímat a vidět mou přítomnost.

Světlo baterky je přítomné, ať je den jakkoli jasný a slunečný.
Světlo hvězd je přítomné, i když noční oblohu
ozařují světla města.

Moje světlo je přítomné, i když se zdá, že všechno je
v nejlepším pořádku a všechno se daří.

Ať už jsi právě teď ve tmě nebo ve světle, moje světlo Tě
ozařuje, svítí Ti na cestu a provází Tvého ducha.

PROBUĎ SE

11. LEDNA

Když Ti z ruky vyklouzne mísa s lesním ovocem, můžeš si říkat, jak je možné, že Ti spadla. Můžeš se sám sebe ptát, jestli jsi dával dost pozor. Můžeš se dokonce začít obviňovat, že jsi nepozorný nebo nemotorný.

Jenomže takové myšlenky Tě jenom odvádějí od jednoduché pravdy – je čas posbírat, co se vysypalo.

Někdy v budoucnu možná přijde čas se ptát, přemýšlet o tom, zvažovat, teoretizovat a hodnotit příčinu, co to způsobilo a co se vlastně stalo. Má to svůj smysl proto, aby ses mohl vydat novým směrem a propříště se vyvaroval stejných chyb. Teď je však na čase řešit to, co je přímo před Tebou.

Posbírej, co se vysypalo.

PROBUĎ SE

12. LEDNA

Tento okamžik je zrnko písku, které se přidá k velkolepému hradu z písku, Tvému životu.

Tento okamžik přichází v patách předchozímu okamžiku.
A tomu předchází zas jiný okamžik.

Napadlo Tě někdy, že anglické slovo pro okamžik, tedy *moment*, souvisí s anglickým *momentous*, což znamená „důležitý, významný, závažný – zvláště pro budoucnost“?

Každý okamžik je tedy důležitý.

Každý okamžik je významný.

Každý okamžik je podstatný pro následující okamžiky.

Učiň tento okamžik důležitým a významným tím, že mu věnuješ svou láskyplnou bdělou pozornost a plné ocenění.

PROBUĎ SE

13. LEDNA

Představ si, že ses dnes ráno probudil a zjistil, že jsem Ti na účet vložil deset milionů dolarů.

Co bys s těmi penězi udělal? Pravděpodobně by sis za ně pořídil všelicos – třeba dovolenou, oblečení, šperky, nová auta, nový domov, dary pro přátele a rodinu.

Teď si představ, že ses probudil a zjistil, že jsi přišel o něco důležitého – například zmizel někdo z Tvých nejbližších nebo Ti ochrnula ruka či noha. Nebo jsi zjistil, že jsi přišel o svobodu a jsi odsouzený k doživotí ve vězeňské cele.

Že bys investoval celé své nově nabyté bohatství,
jen abys získal zpět to, o co jsi přišel?

Jak vidíš, můj milovaný, bohatství nespočívá v tom,
kolik máš peněz. Bohatství je v tom, kolik máš toho,
co je cennější než peníze.

Na chvíli se zamysli nad tím, za co všechno bys dal veškeré
své jmění, jen abys to získal zpátky, kdybys o to přišel.

Dnes myslí na to, jak jsi ve skutečnosti bohatý, a nezaobírej
se tím, co Ti chybí a co by sis mohl pořídít za peníze.

PROBUĚ SE

14. LEDNA

Dny Tvého života jsou jako Tvůj dech.

Přichází den, přináší s sebou celou svou nabídku,
a pak spěje ke konci.

Nadechuješ se, získáváš kyslík, který Tvé tělo potřebuje,
a pak vydechuješ.

Každý nádech a výdech je trochu jiný, právě tak jako je
jedinečný každý den. Žádný den nemůžeš vrátit a zopakovat,
právě tak, jako nevrátíš a nezopakuješ stejný dech. Nemůžeš
dnes dýchat dopředu za zítřek ani znovu za včerejšek.

Po nádechu přijde výdech, a tím ten jeden dech končí.
Stejně tak uplyne a skončí jeden den.

Nemusíš se trápit tím, jestli přijde další nádech.
Dokud budeš žít, bude tu pro Tebe dost vzduchu k dýchání.
Dokud budeš žít, budeš mít všechno, co bude potřeba
pro další den.

Dýchej a žij dnes naplno.
Dnes dýchej naplno a žij.

PROBUĎ SE

15. LEDNA

Když si děláš starosti, jako bys seděl na břehu řeky a trápil se všelijakými představami toho, co hrozného by Ti mohl shora přinést proud.

Neuvědomuješ si, že jsou to právě Tvé vlastní obavy, co Tvůj zhmotněný strach vkládá do proudu nad Tebou. Tvá temná proroctví pak k Tobě připlouvají po proudu a Ty z toho usuzuješ, že Tvé obavy byly oprávněné.

Můj milovaný, věz, že obavy předcházejí událostem, a proto je spoluutvářejí.

Nenarodil ses proto, aby sis dělal starosti a žil v obavách. Učili Tě však, aby ses bál, a Ty ses v tom utvrzoval vlastními zkušenostmi, až se z toho stal zvyk.

Teď začni utvářet nový zvyk. Jakmile postřehneš, že si začínáš dělat starosti, nahraď tíživé myšlenky myšlenkami požehnanými a utvrzuj se v důvěře a víře.

Poděkuj za to, co se daří. Do horního proudu vlož pozitivní očekávání a věz, že brzo – velice brzo – připlují k Tobě v té podobě, které říkáš skutečnost.

PROBUŤ SE

16. LEDNA

Celou tu dobu, kdy s obavami myslíš na to, co by mohlo být, přicházíš o to, co je, a navíc se vzdaluješ možnosti tvořit to, co by sis přál, aby bylo.

Jako bys za jízdy sundal ruce z volantu a dělal si starosti,
kam Tě auto zaveze.

Obdařil jsem Tě myslí, abys mohl rozhodovat o tom, kde chceš být a čím se chceš stát. Do života jsi dostal určité nadání a jisté dary. Jenže když sedíš se založenýma rukama a čekáš na mě, až Ti odpovím na „Co mám dělat?“, je to totéž, jako když za jízdy pustíš volant.

Rozhodni se.

Jakmile se rozhodneš, začnu utvářet mapu, podle které se dostaneš ke svému vytyčenému cíli.

Mým úkolem je postarat se o to, abys měl správný kurz a nemusel bloudit. Rozhodni se, kam chceš na své dnešní cestě dorazit, a pak se pohodlně opři a užij si jízdu.

PROBUĎ SE

17. LEDNA

Můžeš doufat, že jednoho dne Ti bude něco patřit,
nebo můžeš prohlásit, že to máš – teď.

Můžeš zpochybňovat, jestli Tě čeká zářná budoucnost,
nebo si můžeš určit, jaká chceš, aby byla.

Můžeš se doprošovat, aby Ti život dal to, po čem toužíš,
nebo mu můžeš dát pokyn, aby to zařídil.

Oslovit vesmír a troufale tvrdit – „Budu mít to a to.“ – chce
notnou odvahu. Velký úspěch je však vždy dítětem odvahy.

A věz, že mne nijak neuráží, když žádáš od života mnoho.
Ve skutečnosti mě těší, když vidím, že jsi objevil svou sílu
a že ji využíváš jako můj božský projev.

Dnes můžeš toužit po tom, aby Ti něco vstoupilo do života,
nebo to k sobě můžeš přivolat. S důvěrou utvrď sebe i ostatní
v tom, že to, co si přeješ, je již nyní Tvoje, a tak se také
zákonitě stane.

PROBUĎ SE

18. LEDNA

To, co chceš zlepšit, můžeš zdokonalit, když uplatníš víru,
důvěru a snahu.

Je to mnohem dalekosáhlejší, než si myslíš. Zatím jsi okusil
jen povrch toho, co je ve tvém životě a ve světě možné.

To, co hledáš, dřímá v podobě semínka uloženého v půdě
Tvého vědomí. Tvá víra, důvěra a činy způsobí,
že semínko vyklíčí.

Co si přeješ? Po čem toužíš? Dnes to zalévej svou důvěrou
a vírou a vyživuj to svými činy – to je na Tobě.

Já – jako Slunce – sesílám světlo nekonečných možností,
a zajistím úspěšnou sklizeň.

PROBUĎ SE

19. LEDNA

Stojíš rozladěný a nespokojený před prodejním automatem,
protože jsi nedostal to, co jsi chtěl.

Nevěřicně zíráš na to, co Ti vypadlo. Za sklem vidíš spoustu
všelijakých lákavých dobrot, ale tu, která pro Tebe sklouzla
dolů do sběrného místa za dvířky, zrovna tu jsi nechtěl.
A nedokážeš přijít na to, jak je to možné.

Potom si uvědomíš, že když jsi vložil do automatu minci,
vytūkal jsi jiný kód. Kód, který jsi zadal, odpovídal tomu,
co jsi dostal, a nikoli tomu, co sis přál.

Mince je touha.

Kód je víra a důvěra.

Můžeš si něco přát, ale dokud jsi přesvědčený, že stejně
dostaneš něco jiného, splní se to, čemu věříš.

Teď začni věřit tomu, že Ti do života vstoupí to,
po čem toužíš, a uvidíš, že se tak stane.

PROBUŤ SE

20. LEDNA

Sílu a moc nemám výlučně já – je mým darem Tobě.

Máš sílu ve svých rukou.

Tvá slova mají schopnost podnítit ostatní, aby jednali společně s Tebou nebo proti Tobě.

Tvá slova mají schopnost otevřít srdce nebo zavřít mysl.

Tvá slova mají schopnost poskytovat příslib a naději nebo vytvářet a protahovat problémy.

Dnes pozorně vybírej a važ svá slova. Dávej pozor na to, abys je používal tvořivým, a nikoli ničivým způsobem. Když se ti to bude dařit, budeš k sobě přitahovat stejně pozitivní energii, jakou budeš vysílat.

Budou-li Tvá slova vyjadřovat povzbuzení a podporu, dostane se Ti zpětně podpory a povzbuzení.

Takovou máš moc. Můžeš změnit svůj život. Používej taková slova, která podpoří takový život, o jaký Ti jde, a takový život budeš mít.

PROBUĎ SE

21. LEDNA

Rozhlédni se kolem sebe, a uvidíš stovky věcí.

Teď se zahleď jenom na jednu jedinou věc. Všimni si, jakou má barvu, texturu, velikost a tvar. Důkladně vstřebávej pohledem tu jednu jedinou věc, kterou sis vybral a na kterou ses pozorně zahleď.

Zamysli se nad tímto: mysl funguje úplně stejně jako oči. Během okamžiku Ti myslí prolétne sto věcí. Máš však schopnost zastavit kavalkádu myšlenek, vybrat si jednu z nich a na tu zaměřit svou pozornost.

Nejenže to umíš, ale také to tak neustále děláš.

Někdo na Tebe zavolá: „Podívej!“ Ale to Ty rozhoduješ o tom, že pohlédneš daným směrem. Někdo Ti může říkat, z čeho má strach, co hrozného by se mohlo stát a z čeho má obavy, ale jsi to Ty, kdo rozhoduje, jestli na takové myšlenky zaměříš svou pozornost.

Zastavíš se někdy, aby sis všiml toho, co Ti dělá radost?
Myslíš na to, co Tě naplňuje vděčností?

Zaměřuj své oči i mysl jenom na to, čeho si přeješ mít v životě víc, a to bude narůstat.

PROBUŤ SE

22. LEDNA

Myslíš si, že to je o výzvě, které čelíš.

Není.

Myslíš si, že to je o nejistotě, kterou cítíš.

Není.

Myslíš si, že to je o příjemném překvapení.

Není.

Myslíš si, že to je o radosti, kterou cítíš.

Není.

Všechno je to o jedné jediné otázce:
„Víš, že to všechno jsi Ty, a ještě mnohem víc?“

PROBUĎ SE

23. LEDNA

Pes, který vyrostl v malém bytě ve velkém městě a nikdy nepoznal život a práci psa na farmě, stejně v městském parku instinktivně honí a houfuje kachny do hejna.

Řídí se otiskem svých předků – tisíce let opakované činnosti v něm zanechaly nesmazatelnou stopu. Nikdo ho k tomu nevychoval, a přesto se instinktivně chová jako ovčácký pes, který pomáhá pastýřům se stádem.

Jsi stejný jako ten pes.

Tví předkové žili v dobách omezených zdrojů a nedostatku, a proto mívali obavy a strach. Jednání tvých předků, které jim zajistilo přežití, Ti zanechalo zvyk bát se.

A to je celé – je to jen zvyk.

Pes bude dál shánět stádo. Neuvědomí si, že už to není zapotřebí a nikdo to po něm nechce. Nemá na výběr, nemůže se rozhodnout jinak a vytvořit si nový zvyk.

Ty se však můžeš rozhodnout, že se zbavíš strachu.

Dnes si připomínej, že skoro všechny Tvé obavy jsou jenom stíny Tvých dávných předků, a nech je za sebou.

PROBUĎ SE

24. LEDNA

Když budeš čekat, až budeš mít pocit, že jsi dost připravený, nikdy se do toho nepustíš.

Připravenost přichází prostřednictvím činů a nikdy naopak.

Možná máš pocit, že nejsi ještě dost připravený, ale když se do toho dáš, zjistíš, že jsi schopnější, než sis myslel.

Když se budeš pohybovat jenom ve známém prostředí a v dobře zajetých kolejích, přijdeš o radost z objevování nových tras a z prošlapávání nových cest.

Opatrný krok vede k jistějšímu kroku, ten ke smělému kroku, smělý krok k ještě odvážnějšímu, a ten nakonec k úspěšnému kroku.

Věz, že kdykoli uděláš krok, jsem před Tebou a čekám na Tebe. Jsem připravený Tě podpořit a budu s Tebou i po všechny následující kroky.

Nečekej na to, až si budeš připadat připravený.

Udělej ten krok už dnes, a uvidíš, jak připravený ve skutečnosti jsi.

PROBUĎ SE

25. LEDNA

Věz toto:

Jsi jen jeden.
A zároveň jsi všichni a všechno.

Jsi jen tento okamžik.
A zároveň jsi věčnost.

Jsi jen pomíjivý projev lásky.
A zároveň jsi věčná láska.

Jsi jen jeden tlukot srdce.
A zároveň jsi nekonečný rytmus života.

Jsi jen jiskřička mihnoucí se nocí.
A zároveň jsi veškeré světlo.

Jsi.
A zároveň jsi mnohem víc než to.

Buď si toho vědom.

PROBUĎ SE

26. LEDNA

Víš, že každý den Ti přinese nějaké výzvy.

Víš, že každý den Ti přinese nějaké dary.

Víš, že každý den je jedinečný a nikdy se nevrátí.

Víš, že každý den, kdy se věnuješ tomu, co miluješ,
je dobře strávený.

Víš, že každý den může být Tvůj poslední.

Dnes naplno využij to, o čem víš, že platí pro každý den.

Proživej tento dokonalý, potenciálně poslední den
jako posvátnou zkušenost, kterou vpravdě je,
a při tom vnímej radost, která pramení z naplno
prožitého dvacetičtyřhodinového úseku
toho, čemu říkáš život.

PROBUĎ SE

27. LEDNA

Kdybys to věděl dopředu, nebavilo by Tě to. A co hůř,
kdybys to věděl dopředu, nejspíš by ses z toho snažil
všelijak vykroutit.

Víš, kdybys dopředu přesně věděl, jak se bude odvíjet dnešní
den, nemohl bys zakoušet radost z příjemného překvapení
ani uspokojení z dobře zvládnuté výzvy.

Kdybys věděl, co všechno se dnes bude dít a jak to bude
probíhat, Tvoje ego by se to snažilo všelijak „vylepšit“.
Při tom by Ti však unikla dokonalost dne takového, jaký je.

Přestože nevíš, jak bude probíhat dnešní den a co se stane,
můžeš být klidný, protože já to vím, a buď si jist, že všechno
bude v dokonalém pořádku přesně tak, aby to podpořilo
nejplnější vyjádření Tvé duše.

Přeji Ti překvapivý a úžasný den.